

דף לד:

או"ח סימן שלו סעיף א

ein meshpeth b.

א. כל דבר שאין מתכוין מותר ובלבד שלא יהיה פסיק רישיה^ר, ע"כ גורר אדם מטה ושולחן וספסל בין גדולים^ש בין קטנים והוא שלא יתכוין לעשות חרץ.

ב. מותר להתייז מים על קרקע הבית^ה, כיוון שאינו מתכוין להשוות גומחות אלא שלא יעלה אבק.

ו"ד סימן רמו סעיף א

ein meshpeth g.

א. מילה בין בזמנה בין שלא בזמן דוחה צרעת^א, שם יש בהרת בעור הערלה ע"פ שיש בקצתה הבהירת לא העשה, חותכה עם הערלה. אבל אם לאחר שנימול גדל בשר במילתו עד שאינו נראה מהול, וצריך לחותכו אם יש בהרת באותו מקום אסור לחתכו כיוון שא"צ למולו פעם שניית אלא מדרבן.

^ר. שבת ק"ב. והלכה כר"ש ואפי' אם היה מתכוין היה עושה איסור תורה, בלי מתכוין מותר לר"ש.

^ו ווה הפרש שיש בין מלאכה שאין צריכה לגופה לפסיק רישיה שלא ניחא ליה עין בכח"ח בסדי רע"ח אותן א' מיסוד ר' אברהם החסיד בשם אביו הרמב"ם.

^ש. אבל גדולים מאוד אסור דהוי פסיק רישיה אז אסור אף בקרקע שיש, ב"י בשם הרוקח וגם בחבית שאסור להטotta אם כבדה אף על קרקע שיש אסור. כה"ח אותן ד'.

ועגלת של תינוק אף כבדה מאוד מותר כיון שאין שעשה חרץ אלא כובשת בקרקע. שם.

^ת. ואפי' באינה מרופפת, וכ"כ הב"י בשם סת"ה.

^א. מברייתא בשבת דף קל"ב ע"ב.